

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXXI Nr.6—7

Iunie—Iulie 1953

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și Ad-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

„Sfințească-se numele Tău“

Rugăciunea Domnească, lăsată de Domnul Isus ca model pentru credincioși în ce privește felul cum să se roage, cuprinde în sine idei de o valoare neprețuită, norme de purtare în viață cari au menirea să ducă pe credincios la o viață cu adevărat de sfințire, și deci la mântuirea sufletului său.

Această țintă pe care o recomandă Rugăciunea Domnească să fie în viața credinciosului, și anume: Sfințirea numelui lui Dumnezeu cuprinde în sine întreaga ființă și felul de viațuire al credinciosului. Ea se ocupă nu numai cu oarecare simțimente de adorare a lui Dumnezeu, sau cu o

grijă în ce privește cuvintele și felul de purtare. Mai mult decât atât, dovedirea sfințirii numelui lui Dumnezeu va fi desvoltată de credincios în felul trăirii lui pe pământ, în felul îndeplinirii îndatoririlor vieții sale pământestii. Sfințirea nu este ceva ce se lucrează printr'o izolare în vreun vârf de stâncă sau în vreo văgăună de munte, departe de viața ce pulsează în jurul nostru, ci dimpotrivă în preocuparea în totul de problemele ei prin punerea mâinei cu toată râvna și hârnicia la rezolvarea lor în chipul cel mai desăvârșit.

Sfințirea numelui lui Dumnezeu ne-o vom putea dovedi cu prisosință în felul cum ne îndeplinim lucrul în

câmpul muncii unde ne găsim fiecare, și anume ca tot ce iese din mâna noastră să alcătuiască o pricină de laudă și cinstire a numelui Său. De asemenea, o vom putea da pe față în executarea la timp și în modul cel mai desăvârșit a lucrărilor încredințate nouă, fie acestea în vreo gospodărie, în uzină, fabrică, birou, pe câmp, la seceră sau arie. Fie ca umblarea noastră în totul, printr'o rodnicie în muncă, să alcătuiască o cinstire a numelui lui Dumnezeu, care prin înțeleptul Solomon spune: „Comoara de preț a unui om este munca” Prov. 12,27 u.p.

V. FLORESCU

DIN OPERELE PĂCII

De câteva luni țara întreagă este prinsă într'o nouă operă ce are menirea să aducă o piatră valoroasă, un aport de seamă la măreața construcție a păcii ce se înalță la noi ca și în alte multe alte țări, și anume: Congresul și Festivalul tinerimii de pe întreg globul, ce va avea loc în București în vara anului acestuia

Bucureștil... Congres și Festival Mondial!... Iată cuvinte ce vorbesc atâta celui care își ia vreme să le asculte și care își lasă gândul să se întoarne în anii din urmă și apoi își deschide ochii și privește la viața cea

nouă în plin progres ce viază în jurul său chemând pe fiecare să se prindă de ei.

Dintr'un oraș care fusese în vremurile trecut doar un centru în care bogățiile țării se strâneau transformate în bănet ce era depus mai știu eu la ce bancă străină spre a-și lua apoi drumul către alte meleaguri și în scopuri de huzur personal al câtorva, iată-l acum cu totul altfel, nou și în adevărată viață, un centru al coordonării a tot ce înseamnă muncă și propășire a țării noastre.

Bucureștil este azi, centrul pro-

cupării unei lumi întregi. Pe buzele a milioane de oameni el este rostit cu bucurie și cu interes, toți vorbesc despre el și se interesează de el. În adevăr Bucureștil și-a ocupat acum locul ce-l merită în lume, și anume a fi un centru răspânditor a tot ce înseamnă cultură și avânt, inspirator a fapte mari și spre tot ce înseamnă progres, purtător de stindard al luptei pentru apărarea păcii.

Salutăm Congresul și Festivalul tineretului Mondial, manifestația puternică a păcii și prieteniei.

V. FLORESCU

Pace dela Domnul Isus ca salutare înainte!

Prilejul de a vă scrie rândurile acestea vine datorită faptului că unul din cei mai vechi pastori ai Cultului Creștin Adventist de Ziua a Șaptea din Republica Populară Română, a încetat din viață.

În ziua de 20 Iulie 1953, după ce soarele apusese, a încetat să mai vieze acela care în mijlocul nostru a fost fratele Petre P. Paulini.

Viața noastră bisericească de aci din Țară, a fost strâns legată cu viața și activitatea fratelui Petre P. Paulini.

Prin viu graiu și prin scris, prin predică, pildă și învățătură dânsul a fost un credincios slujitor al Domnului Hristos, necrușându-și niciodată puterile și timpul. Povara care-l apăsa era ca învățăturile sublimale ale Evangheliei să ajungă hrană și lumină sufletească pentru toți credincioșii. Mulți datorează sufletește mult lucrării acestui serv credincios al Domnului.

Până în ultimele clipe ale vieții a

fost stăpânit de gândul de a lucra și mai mult, și mai intens și mai devo-

tat pentru Domnul Isus Hristos.
La sfârșitul zilelor sale s'a culcat

cu încrederea neclintită în puterea divină și cu dor deplin după bunăvoința lui Dumnezeu.

În ultimele zile din cauza bolii a avut de suferit greu în corpul său, dar n'a deschis gura să murmure. Acum inima lui a încetat să mai bată, ochii lui au încetat să mai privească, dar ziua învierii din morți, — nădejdea creștină, — va da prilej sufletului său însetat să privească pe Acela care este învierea și Vieța și pe care L-a slujit cu nepreget.

Ca membru în Comitetul Uniunii Cultului Creștin Adventist de Ziua a Șaptea, unde mulți ani a servit și ca președinte, ca Profesor al Seminarului Teologic al acestui Cult și ca membru în Consiliul Federației Cultelor Evanghelice recunoscute din R.P.R., a fost și un susținător activ al luptei pentru apărarea păcii.

Iubiți frați, să luăm pildă dela acest sârguincios serv al lui Dumnezeu și al omenirii și să ne facem fiecare datoria acolo unde ne aflăm.

COMITETUL UNIUNII CULTULUI
CREȘTIN ADVENTIST DE ZIUA
A ȘAPTEA DIN R.P.R

Nouă acțiuni în favoarea Păcii

Cuvintele rostite de Marele Invățător, pe muntele Măslinilor: „Ferice făcătorii de pace că ei fiii lui Dumnezeu se vor chema”, ar trebui să fie stimulentele noastre în acțiunea pentru apărarea păcii.

Urmașii lui Hristos sunt trimiși cu solă a păcii. Și, ca unii care sunt „făcătorii de pace” ei trebuie să găsească ceva de făcut, de lucrat și de întreprins în această problemă arzătoare, potrivit „Domnului Păcii”, care doarește ca pe pământ să fie pace și bună înțelegere între oameni.

Spiritul păcii și râvna pentru apărarea ei, trebuie să formeze preocuparea de seamă a urmașilor lui Isus din biserica noastră.

Ne aflăm la un nou moment istoric în problema apărării păcii. Cauzele neînțelegerii între puterile pământului, n'au fost încă înlăturate de aceea acțiuni hotărâte și bine susținute trebuie să aibă loc continuu, pentru apărarea păcii.

Între 15 și 20 Iunie, a avut loc la Budapesta, Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, Membrii Consiliului, un

mare număr de invitați, precum și persoane care s'au alăturat de curând mișcării popoarelor pentru menținerea păcii, au discutat noile măsuri și acțiunile ce trebuie să se desfășoare în marea problemă — pacea lumii — care cuprinde și frământă pe cât mai mulți dintre oameni.

Reprezentanți ai vieții religioase, sinceri slujitori ai lui Hristos și ai popoarelor lumii, alături de stegarii păcii, au depus eforturi stăruitoare în lucrările cari s'au încheiat printr-o „Declarație cu privire la deschiderea unei campanii mondiale în favoarea tratativelor” și a rezolvării pe cale pașnică a problemelor internaționale. Această sesiune a marcat o creștere a unității de acțiune în vederea acestei campanii. În declarație se cuprinde constatarea, că se poate ajunge la reglementarea pașnică a tuturor divergențelor”.

Da, noi declarăm fericită această concluzie! Se poate! Se pot împăca și oamenii, dar trebuie făcuți să vrea aceasta. De aceea să susținem prin rugăciune și fapte ca Dumnezeu să

faoă a se ajunge la această înțelegere între oameni. Este mai bine ca oamenii să discute, să se înțeleagă și să rezolve pașnic neînțelegerile dintre ei decât să se pustiască prin războaie.

Deși dușmanul păcii nu-și încetează activitatea de subminare, noi să stăruim înainte, să cerem să se pună capăt vărsării de sânge, să sprijinim acțiunile nobile ce se întreprind în această problemă, rugând pe Dumnezeu să zădărnicească planurile celor ce vor să împiedice realizarea păcii și bune înțelegeri între oameni.

Iubiți frați, este firesc ca omul să se bucure când vede rezultatul muncii lui și să aibă fericire când are rezultate bune de pe urma strădaniilor ce le depune. În apărarea păcii s'au făcut pași înainte, s'au obținut succese și ne bucurăm de toate acestea. Mai e încă de lucrat. Nu încetați să luptați lupta cea bună a credinței că pacea va fi întronată odată pentru totdeauna. În vederea acestui țel rugați-vă și lucrați.

I. TACHICI

7. Ce se cuvine să facă credincioșii față de Dumnezeu? 1 Sam 15, 22.

8. Care este lucrarea încredințată de Dumnezeu servilor Săi. 2. Cor. 5, 18, 19.

În calitate de credincioși în Hristos avem nevoie de o mai mare credință. Noi trebuie să fim mai fierbinți în rugăciune. Mulți se întreabă mirați de ce rugăciunile lor sunt așa de fără viață, credința lor atât de slabă și nehotărâtă, experiența lor de creștin atât de întunecată și nesigură. „Nu am postit“, zice ei, „și am umblat triști înaintea Domnului“? În Isaia 58, 6, 7, Isus Hristos a arătat cum poate fi schimbată această stare de lucruri. Aceasta este rețeta pe care Hristos a prescris-o pentru sufletul slăbit cu inima și îndoielnic. Fie ca cei îndurerați care umblă triști înaintea Domnului să se ridice și să ajute pe aceia care au nevoie de ajutor.

9. Ce are de făcut credinciosul în ce privește bunurile cu care l-a binecuvântat Dumnezeu? Maleachi 3, 10; Prov. 3, 9, 10.

10. Ce îndemn este dat credincioșilor cu privire la purtarea de sarcini? Gal. 6, 1, 2.

„FACĂ-SE VOIA TA, PRECUM ÎN CER ȘI PE PĂMÂNT“

24 Octombrie 1953.

1. Cine poartă de grijă în ce privește împlinirea întocmai a Cuvântului lui Dumnezeu? Rom. 9, 28.

Lucrează în credință, Roagă-te în credință. Câteodată se poate să se pară că nu poți izbuti. Dar lucrează și crede. După ce ai făcut tot ce ai putut, nădejduiește în Domnul, vestind credincioșia Lui, și El va face să se împlinească tot Cuvântul Său. Așteaptă, nu cu îngrijorare, ci cu o credință plină de curaj și cu încredere neclintită.

2. Ce a socotit, Isus Hristos, ca cea mai mare răsplată a celor șaptezeci de ucenici la întoarcerea lor? Luca 10, 20.

3. Dumnezeu, ca Tată al nostru, de ce se îngrijește față de noi? Filip 4, 19.

De ce ar fi copilul lui Dumnezeu atât de întârziător să se ruga, bine știind, că rugăciunea este cheia cu care credinciosul poate deschide tezaurele cerului, din care să primească toate darurile și binecuvântările bogate ale lui Dumnezeu? Fără rugăciuni stăruitoare... noi suntem expuși să ajungem nepăsători și să ne abate de la calea credinței.

4. Cu câtă tărie ne asigură Dumnezeu despre grija Sa față de nevoile noastre? Isaia 49, 15.

5. Ce ar trebui să caute continuu credinciosul în lucrarea încredințată lui? 2 Tim. 2, 15.

6. Prin ce ilustrație arată Isus Hristos că Dumnezeu dorește ca credincioșii să fie folositori în lucrarea pe care el o fac? Mat. 25, 19-23.

7. Ce se cere din partea credincioșilor chemați în slujbă? 1. Cor. 4, 1, 2.

8. Ce altă însușire de seamă mai trebuie să aibă credincioșii? Ebrei 13, 5.

Sunt mulți care nu sunt cu totul dispuși să servească pe Dumnezeu în lo-

cul desemnat lor să facă fără murmur lucrarea pe care El a încredințat-o mâinilor lor. Se poate ca să fim nemulțumiți cu felul în care ne împlinim slujba, dar nu trebuie să fim nemulțumiți de slujba însăși, din motiv că noi am dori altceva.

9. În ce fel așteaptă Domnul să-și îndeplinească credinciosul lucrarea care i s'a încredințat?

Nu durata serviciului, ci voioșia și credincioșia în lucrare o prețuiește Dumnezeu. Cea mai neînsemnată datorie, împlinită în sinceritate și abnegație, este mai plăcută lui Dumnezeu decât cea mai mare lucrare, dacă poartă pecetea egoismului.

10. Ce nu poate face un credincios adevărat?

Noi nu putem servi lui Dumnezeu cu o inimă împărțită. Religia Bibliei nu trebuie să fie ca o vopsea dată ici colo pe pânză, ci ea trebuie să pătrundă toate viețile, ca atunci când pânza este afundată în vopsea, astfel ca fiecare fir să fi căpătat o culoare deplină și de neînălțurat.

„PAINEA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE DĂ-NE-O NOUĂ ASTĂZI“

31 Octombrie 1953.

1. Ce cere credinciosul în rugăciunea sa zilnică dela Dumnezeu? Matei 6, 11.

2. Cum vorbește psalmistul despre îndurarea lui Dumnezeu față de copiii Săi? Ps. 103, 13, 14.

Tot ceea ce are omul îi este dat de Dumnezeu, și acela care folosește înșușirile sale spre slava lui Dumnezeu, va fi un factor spre bine; dar noi nu putem duce o viață de credință fără continuă rugăciune și împlinire a datoriilor religioase, tot așa după cum nu putem să avem putere fizică fără a lua hrană pământescă. Fiind hrăniți vom primi putere dela Vița Vie.

3. Care este prețul cu care se pot obține binecuvântările lui Dumnezeu? Isaia 55, 1.

4. Cât de binevoitor, este Dumnezeu să ne dea, împreună cu Duhul Sfânt toate binecuvântările Sale? Luca 11, 13.

Dumnezeu este dispus să facă mult pentru copiii Săi, dacă ei vor simți nevoia de El. Isus Hristos ne iubește. Să căutăm continuu să umblăm în lumina înțelepciunii lui Dumnezeu, și prin toate întâmplările din viața noastră să nu ne găsim liniște până ce nu am ajuns să cunoaștem că voința noastră este în armonie cu voința lui Dumnezeu.

5. Ce dovadă avem, că toate binecuvântările pe care le primim sunt date de bună voie din partea lui Dumnezeu? Rom. 5, 6, 8.

6. În ce măsură depindem de îndurările lui Dumnezeu? 1 Tim. 6, 7; Iov. 1, 21.

7. Inafară de hrană necesară corpului, cu ce mai trăiește omul? Luca 4, 4.

8. Care ar trebui să fie purtarea noastră față de îndurătorul nostru Dumnezeu? 1 Tes. 5, 18

9. În ce spirit ar trebui să fie înălțate cererile noastre către Dumnezeu? Gen. 32, 10.

10. Cum ar trebui să răspundem lui Dumnezeu față de bogatele Sale binecuvântări pe care ni le dă? Rom. 6, 13.

11. Cum trebuie să vină la Dumnezeu cel care se roagă? Ebrei 11, 5.

În pilda redată în Luca 11, 5-8, cei care cerea în mereu respins, însă el nu renunță la cererea Sa. Așa și rugăciunile noastre, poate că nu totdeauna primesc răspuns imediat; însă Hristos ne învață să nu încetăm a ne ruga. Rugăciunea nu are de scop de a schimba cumva pe Dumnezeu, ci ea ne aduce pe noi în armonie cu Dumnezeu. Când îi cerem ceva, El poate vede că avem nevoie de a ne cerceta inima și a ne întoarce dela păcat. De aceea El ne trece prin umilință, ca noi să vedem ce împiedică Spiritul Sfânt a lucra prin noi.

12. Cât de înțelept a răspuns femeia cananeană lui Hristos când El i-a pus credința la încercare? Mat. 15, 27.

Această femeie nu a căutat să facă vreo comparație între felul cum s'a purtat Dumnezeu cu alții și felul cum se poartă cu ea. Ea nu a fost influențată de vreo mândrie. Ea s'a lăsat sub influența Lui și în mod umil și rugător a prezentat cazul său. Fie ca și noi să ne oprim o clipă și să ne măsurăm pe noi înșine cu noi și să ne apropiem de tronul harului în aceea smerenția ca și femeii acesteia.

„IARTĂ NOUĂ GREȘELILE NOASTRE, PRECUM ȘI NOI IERTĂM GREȘILOR NOȘTRII“

7 Noiembrie 1953

1. Care este măsura iertării cerută de credincios dela Dumnezeu? Mat. 6, 12.

Isus ne învață că numai atunci putem primi iertare, când și noi iertăm altora. Cel ce nu e gata a ierta își închide singur unicul izvor din care el poate primi milă dela Dumnezeu.

2. Cum vorbește Scriptura despre deplina și veșnica iubire a lui Dumnezeu? Ier. 31, 3.

Mântuitorul nostru este în tot momentul gata să asculte și să răspundă la rugăciunea inimii umilite... Cu multă bucurie dă El binecuvântările de care credincioșii au nevoie.

3. Pentru ce se simt îndemânați credincioșii să iubească pe Dumnezeu? 1 Ioan 4, 19.

4. Cine a plătit prețul reîmpăcării? 2 Cor 5, 21; 1 Petru 1, 18, 19.

5. Fiindcă El este atotputernic, ce va face El pentru credincioși? Ebrei 7, 25; 1 Ioan 1, 9.

6. Ce apel puternic face Dumnezeu către copiii Săi? Ezech. 33, 11 pr. p.

7. Ce este gata să facă Isus la invitația celui credincios? Apoc. 3, 20.

8. Mai înainte de a-și putea mărturisi păcatele, ce simțământ ar trebui să se nască în cel credincios? Luca 18, 19.

Prin credință și rugăciune oricine poate împlini cererile Evangheliei. Nimeni nu poate fi silit a păcătu. Ochii Domnului sunt asupra celor drepti, și urechile Sale sunt deschise la rugăciunile lor. Suflete ispitit, strigă la Domnul, și El va auzi.

9. Cum dobândește credinciosul îndreptățirea lui Dumnezeu? Rom. 5, 1. 2.

Când vă rugați, credința să vă fie amestecată cu rugăciunile voastre. Se poate că nu totdeauna veți simți un imediat răspuns, la rugăciuni, dar atunci este pusă la încercare credința. Atunci sunteți cercetați dacă vă încredeți în Dumnezeu, dacă aveți o credință vie și statornică. „Cel ce va chemat este credincios și va face lucrul acesta”.

10. Ce experiență va creia în inimile noastre această deplină încredere în Dumnezeu? Ps. 31,23 prp.

11. Cunoscând iubirea și bunătatea lui Dumnezeu cum se va purta credinciosul față de semenii săi? Efes. 4,32.

Nu da ocazie de descurajări celui care a greșit. Nu îngădui ca o fariseică aspră să rănească pe fratele tău. Nu lăsați să se ridice în inima voastră vreun simțământ de amărăciune. Nu lăsați ca vreo urmă de dispreț să mânjească vorbirea voastră. Când vorbiți un cuvânt dela voi, dacă luați o înfățișare de nepăsare, sau dacă arătați bănuială sau neîncredere, lucrul acesta s'ar putea să aducă pieirea unui suflet. El are nevoie de un frate cu o inimă plină de iubire ca a Fratelui mai mare, care să atingă inima lui omenească. Să simtă mai bine strângerea călduroasă a unei mâini iubitoare și să audă șoptindu-se: să ne rugăm. Dumnezeu vă va da la amândoi o bogată binecuvântare.

12. Ce spirit va stăpâni atunci viața unui astfel de credincios? 2. Cor. 9,15:

„NU NE DUCE IN ISPITA

14 Noembrie 1953

1. Ce cere credinciosul în legătură cu ispita? Mat. 6,13.

2. Ce spune Cuvântul despre lucrarea de povățuire a Domnului Hristos? Ps. 23,2,3;

3. Ce cunoaște bine Isus Hristos, Povățuitorul ceresc? Ps. 139,3; Ebrei 4,15.

Deoarece Hristos a mers pe cale înaintea noastră, El cunoaște foarte bine orice ispită în care am putea cădea. De aceea Isus, a fost ispitit în totul asemenea nouă. El a suportat orice încercare sub care am putea ajunge noi. Și El nu a folosit pentru Sine vreo putere care nu ne-ar sta și nouă la dispoziție. Ca om, El a suportat ispita, și a învins-o în puterea care i-a fost dată de Dumnezeu.

4. Cu ce iubire și bunătate conduce Isus Hristos pe copiii Săi? Ps. 86,15.

Zilnic asaltat de ispită, continuu suportând împotrivirea, Hristos a înțeles că trebuie să-și întărească omeneșul prin rugăciune. Hristos a îmbrăcat dumnezeirea Sa cu omeneșul, și a trăit o viață de rugăciune și abnegație, cum și de zilnică luptă cu ispita, pentru ca să poată ajuta pe aceia care sunt asaltați de ispită.

5. Cât de prevăzător este Povățuitorul pașilor noștri pe calea vieții? 1 Cor 10,13.

6. Ce altă caracteristică se mai adaugă la iubirea și prevederea Lui? Ps. 32,8;

Însăși cercările care pun mai mult la probă credința noastră, și care ne fac să credem că Dumnezeu ne-a uitat, tocmai acelea sunt destinate a ne aduce mai aproape de Hristos, pentru ca noi să punem toate sarcinile noastre la picioarele Lui, și să aflăm pacea pe care El ne-o va da în schimb.

7. Care este ajutorul deosebit orânduit pentru fiecare credincios? Ioan 16,13.

8. Ce lumină deosebită a rânduit Dumnezeu pentru credincioșii Săi? P.s. 119, 105.

Niciodată Biblia nu ar trebui studiată fără rugăciune. Numai Duhul Sfânt ne poate face în stare să ne dăm seama de importanța acelor lucruri ușor de înțeles, sau să ne împiedice a suci adevărul greu de priceput.

Deseori ispitele apar de neînviș din pricină că neglijând rugăciunea și studiul Bibliei, cel ispitit nu poate să-și amintească imediat făgăduințele lui Dumnezeu și să întâmpine pe Satana cu Cuvântul Scripturii.

9. Care este arătată a fi una din cauzele tăgăduirii lui Petru? Marcu 14,54.

10. Ce a putut spune dreptul Iov despre viața lui de credință? Iov. 23,10-12.

11. Ce este făgăduit celui ce rabdă ispita? Iacob 1,12.